

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a sudkýň JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, Phd. v právnej veci žalobkyne **Ing. M.**, bytom Ž., zastúpenej **JUDr. J.**, advokátom, so sídlom H., proti žalovanému **Ústrednému inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie**, so sídlom Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 635/53/1/07 zo dňa 14. septembra 2007, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/213/2007-75 zo dňa 28. novembra 2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/213/2007-75 zo dňa 28. novembra 2007 **potvrdzuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol odvolanie žalobkyne, podané proti rozhodnutiu vedúcej služobného úradu Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) č. 635/53/1/07 zo dňa 14. septembra 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním a rozhodnutie potvrdil s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 312/2001 Z. z.“).

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že z predložených písomných dôkazov v správnom spise mal preukázané, že na správnom orgáne došlo k zániku štátnozamestnaneckého miesta a nie je rozhodujúce, či došlo k zániku konkrétnej komodity alebo výkonu práce v konkrétnej komodite. V zmysle § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z. z. bolo možné skončiť štátnozamestnanecký pomer odvolaním z dôvodov zrušenia štátnozamestnaneckého miesta, ak služobný úrad nemal voľné štátnozamestnanecké miesto. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe poukazovala na to, že pri rozhodovaní o skončení štátnozamestnaneckého pomeru malo byť prihliadnuté na odborné vzdelanie a nadobudnuté skúsenosti žalobkyne, k tomu uviedol, že pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru je vecou organizácie, s kým skončí štátnozamestnanecký pomer, pričom poukázal na stanovisko vedúcej OTKV a OS SOI pre Banskobystrický kraj,

ktorá sa v stanovisku nepriaznivo vyjadrila o pracovnej iniciatíve žalobkyne, ako aj pokiaľ ide o jej vzťah ku kolegom. Pokiaľ žalobkyňa ďalej namietala, že jej nebolo ponúknuté trvalé preloženie v súvislosti s § 29 ods. 5 zákona č. 312/2001 Z. z., v samotnom rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu bolo uvedené, že správny orgán nemá voľné štátnozamestnanecké miesto, ktoré by mohol žalobkyňi ponúknuť. Na druhej strane bolo by aj nelogické, keď sa na všetkých inšpektorátoch SOI v rámci krajov SR zrušovali štátnozamestnanecké miesta a na druhej strane by malo byť práve žalobkyňi ponúknuté voľné pracovné miesto, keďže takýchto voľných pracovných miest vôbec nebolo. Vzhľadom k uvedenému dospel súd k záveru, že rozhodnutia a postupy správnych orgánov v medziach žaloby nie sú v rozpore so zákonom.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala žalobkyňa odvolanie. Namietala, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázala predovšetkým na skutočnosť, že aj s ohľadom na princípy štátnej služby ustanovené zákonom č. 312/2001 Z. z. nie je a nemôže byť na ľubovôli správneho orgánu, s ktorým zamestnancom skončí štátnozamestnanecký pomer a z akých dôvodov. Nesprávnym stanovením kritérií, resp. rozhodovanie bez akýchkoľvek kritérií nevyhnutne znamená, že dochádza k porušeniu zákona o štátnej službe v zmysle jeho základných princíпов. Žalobkyňa uviedla, že absentuje splnenie požiadavky uvedenej v ustanovení § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z. z., teda že došlo k zrušeniu konkrétneho štátnozamestnaneckého miesta. Žalobkyňa ďalej uviedla, že prípadne mohla súhlasiť aj s preložením do iného služobného úradu iného odboru štátnej služby, avšak takáto možnosť jej nebola ponúknutá. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší prvostupňové aj druhostupňové správne rozhodnutie a vec vráti žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že námietky žalobkyne zasahujú do právomoci vedúceho služobného úradu rozhodovať o tom, ktoré štátnozamestnanecké miesto, po splnení zákonom určených podmienok, bude zrušené. K námietke žalobkyne, že jej nebolo ponúknuté voľné štátnozamestnanecké miesto, či už v služobnom úrade, v ktorom bola zaradená alebo prípadným trvalým preložením do iného služobného úradu iného odboru štátnej služby uviedol, že služobný úrad SOI nemal a ani v súčasnosti nemá voľné štátnozamestnanecké miesto a nemá vedomosť o tom, či iný služobný úrad mal voľné štátnozamestnanecké miesto a preto nemohol žalobkyňi ponúknuť možnosť takéhoto preloženia. Na základe týchto skutočností navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len „OSP“/) preskúmal v medziach podaného odvolania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo, na odvolacom pojednávaní (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 214 ods. 1 OSP) a zistil, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (piata časť, prvá hlava, § 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 39 ods. 1 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z. z. štátnozamestnanecký pomer, ak tento zákon neustanovuje inak, sa skončí odvolaním zo štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 až 3.

Podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z. z. v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj

z dôvodu zrušenia jeho štátnozamestnaneckého miesta, ak štátny zamestnanec, ktorého štátnozamestnanecké miesto bolo zrušené, nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 alebo služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním; v tom prípade sa štátnemu zamestnancovi poskytne náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu, a ak štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca trval dlhšie ako dva roky, poskytne sa mu náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu; to neplatí, ak ide o štátneho zamestnanca podľa § 25 ods. 2 písm. c/.

Podľa § 125 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

Podľa § 125 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 126 zákona č. 312/2001 Z. z. orgánom príslušným na konanie a rozhodovanie v prvom stupni je vedúci úradu vo veciach vymenovania do štátnej služby a vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, zmeny štátnozamestnaneckého pomeru a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

Podľa § 138 ods. 1, 4 zákona č. 312/2001 Z. z. odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie. Rozhodnutiu o odvolaní musí predchádzať prerokovanie odvolania v poradnej odvolacej komisii.

Podľa § 139 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. vedúci úradu zriaďuje poradnú odvolaciu komisiu a určuje predsedu poradnej odvolacej komisie.

Odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. 635/53/1/07 zo dňa 9. júla 2007 - Ústredného inšpektorátu SOI - bol so žalobkyňou skončený štátnozamestnanecký pomer dňom 31. augusta 2007. Štátnozamestnanecký pomer bol skončený podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z. z. odvolaním zo štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodu zrušenia jej štátnozamestnaneckého miesta, zrušením plánovaného stavu zamestnancov SOI o 20 %, došlo k zrušeniu 65 štátnozamestnaneckých miest, v dôsledku čoho služobný úrad SOI nemal voľné štátnozamestnanecké miesto, ktoré by mohol štátnej zamestnankyni Ing. M. ponúknuť.

Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa a v súvislosti s týmto odvolaním rozhodoval ako druhostupňový správny orgán žalovaný, ktorý rozhodnutím č. 635/53/1/07 zo dňa 14. septembra 2007 odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 635/53/1/07 zo dňa 9. júla 2007 potvrdil. Rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že pri rozhodovaní o skončení štátnozamestnaneckého pomeru bolo prihliadnuté na to, či zostane problematika, na ktorú sa zamestnanec špecializoval, aj naďalej pokrytá. Komodity, na ktorých kontrolu sa Ing. Pauková špecializovala, sú pokryté najmenej ďalšími dvoma zamestnancami, ktorí majú väčšie skúsenosti s ich kontrolou z dôvodu dlhšej odbornej praxe a tiež spĺňajú všetky požiadavky na výkon tejto funkcie. Neponúknutie iného voľného miesta nemá opodstatnenie a je bezpredmetné. Vydaným prvostupňovým rozhodnutím bolo jasne a presne špecifikované, ktoré miesto sa konkrétne ruší, ktorého štátneho zamestnanca sa takéto zrušenie dotýka. Iná forma zrušenia konkrétneho štátnozamestnaneckého miesta nie je možná. Je logické, ak sa rušia štátnozamestnanecké miesta, tak sa rušia aj do tej doby neobsadené, voľné miesta, preto nie je možné ponúknuť takéto miesto, a to z jednoduchého dôvodu, že nejestvuje. Všetky tieto skutočnosti sú presne a jednoznačne uvedené v prvostupňovom správnom rozhodnutí, kde

okrem iného je uvedené, že sa znižuje stav zamestnancov SOI o 65 štátnozamestnaneckých miest, že služobný úrad nemá žiadne voľné miesto. Na základe týchto skutočností nebolo možné ponúknuť žiadnemu štátnemu zamestnancovi, ktorého sa táto organizačná zmena dotkla, voľné štátnozamestnanecké miesto, o čom bol každý vo vydanom rozhodnutí upovedomený, vrátane Ing. P.. Umiestnenie Ing. P. na prvom mieste vo výberovom konaní a uspenie na kvalifikačnej skúške nemá vplyv na vydané rozhodnutie.

Zo správneho spisu mal odvolací súd preukázané, že na základe Uznesenia Vlády SR č. 856/2006 z 11. októbra 2006 bolo uložené ministrom, vedúcemu kancelárie Národnej rady SR, vedúcemu Úradu Vlády SR, predsedovi Slovenskej akadémie vied, zabezpečiť 20 %-né zníženie plánovaného počtu zamestnancov v štátnych rozpočtových organizáciách a v príspevkových organizáciách s cieľom dosiahnuť úsporu finančných prostriedkov štátneho rozpočtu a súčasne zabezpečiť zefektívnenie vynakladania verejných prostriedkov s prihliadnutím na individuálne potreby jednotlivých rozpočtových kapitol. Termín bol stanovený do 31. decembra 2007.

Na základe rozpisu služobného úradu Ústredného inšpektorátu SOI v Bratislave zo dňa 6. júla 2007 č. 1532/51/2007 bol stanovený rozpis plánovaného počtu zamestnancov SOI na rok 2007, zmena k 1. septembru 2007, v súlade s plnením Uznesenia Vlády SR č. 856/2006 z 11. októbra 2006 na základe rozhodnutia nadriadeného služobného úradu Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „MH SR“), znižuje a mení plánovaný stav zamestnancov SOI s platnosťou od 1. septembra 2007 tak, že na inšpektorátoch SOI zrušuje 65 štátnozamestnaneckých miest a stanovuje plánovaný stav zamestnancov tak, že počet štátnozamestnaneckých miest - 197, pričom na Inšpektoráte SOI pre Banskobystrický kraj zrušuje 10 štátnozamestnaneckých miest podľa funkcie § 16 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov nasledovne: 1 ŠZM - hlavný referent v prvom stupni správneho konania, 1 SŽM - odborný radca - inšpektor SOI V, 3 SŽM - samostatný radca - inšpektor SOI IV, 5 SŽM - hlavný referent - inšpektor SOI II a stanovuje plánovaný stav - počet štátnozamestnaneckých miest - 24.

Podľa kolektívnej zmluvy na rok 2007, ktorá bola uzavretá medzi SOI, Ústredný inšpektorát v Bratislave a závodnými výbormi základných organizácií SOZ pracovníkov v štátnej službe, medzi ktorými je okrem iného aj Inšpektorát SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj zo dňa 1. marca 2007, podľa štvrtej časti štvrtého bodu, služobný úrad zabezpečí odborovej organizácii včasné predloženie návrhov - opatrení týkajúcich sa organizačných zmien, za ktoré sa považuje obmedzenie alebo zastavenie činnosti služobného úradu, alebo jeho časti, zlúčenie, splynutie, rozdelenie, zmena právnej formy služobného úradu s prihliadnutím na Uznesenie Vlády SR č. 856/2006 z 11. októbra 2006 o 20 %-nom znížení zamestnancov.

Podľa záznamu o prerokovaní znižovania počtu zamestnancov v SOI zo dňa 2. júla 2007, na rokovaní bol prítomný aj predseda ZV ZO Inšpektorátu v Banskej Bystrici, na tomto rokovaní sa okrem iného prerokovalo aj znižovanie počtu zamestnancov v SOI o 20 %, keď bol stanovený záväzný limit počtu zamestnancov v SOI na 262 zamestnancov. Podľa záznamu MH SR z porady vedúcich služobných úradov v MH SR, generálnych riaditeľov podriadených príspevkových organizácií a vedúcich služobných úradov podriadených rozpočtových organizácií, ktorá sa uskutočnila dňa 27. júna 2007, zo SOI malo byť prepustených 66 zamestnancov.

Žalobkyňa, ktorá bola prijatá do štátnozamestnaneckého pomeru 1. januára 2004, bola na základe rozhodnutia Inšpektorátu SOI Bratislava č. 49/53/1/04 zo dňa 26. januára 2004 vymenovaná do funkcie štátneho zamestnanca - radca - inšpektor SOI III, odbor štátnej služby: 2.04 hospodárstvo, správa a privatizácia národného majetku, regulácia sieťových odvetví. Ďalším rozhodnutím služobného úradu Ústredného inšpektorátu SOI Bratislava č. 128/53/1/85 zo dňa 20. januára 2005 bola rozhodnutím o zmene štátnozamestnaneckého pomeru preložená

dňom 1. februára 2005 na funkciu: samostatný radca - inšpektor SOI IV. Rozhodnutím Ústredného inšpektorátu SOI č. 635/53/1/07 zo dňa 9. júla 2007 bola žalobkyňa odvolaná z funkcie štátneho zamestnanca: samostatný radca - inšpektor SOI IV dňom 31. augusta 2007 podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z. z. z dôvodu zrušenia jej štátnozamestnaneckého miesta. V zmysle § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z. z. bolo možné skončiť štátnozamestnanecký pomer odvolaním z dôvodov zrušenia štátnozamestnaneckého miesta, ak služobný úrad nemal voľné štátnozamestnanecké miesto. Na námietku žalobkyne, že jej nebolo ponúknuté trvalé preloženie v súvislosti s § 29 ods. 5 zákona č. 312/2001 Z. z., v samotnom rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu bolo uvedené, že správny orgán nemá voľné štátnozamestnanecké miesto, ktoré by mohol žalobkyňi ponúknuť. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe poukazovala na to, že pri rozhodovaní o skončení štátnozamestnaneckého pomeru malo byť prihliadnuté na jej odborné vzdelanie a nadobudnuté skúsenosti, k tomu je potrebné povedať, že pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru je vecou organizácie, s kým skončí štátnozamestnanecký pomer, pričom v uvedenom prípade pri rozhodovaní o skončení štátnozamestnaneckého pomeru bolo prihliadnuté na to, či zostane problematika, na ktorú sa žalobkyňa špecializovala, aj naďalej pokrytá. Ďalej je potrebné poukázať na stanovisko vedúcej OTKV a OS SOI pre Banskobystrický kraj, ktorá sa v stanovisku nepriaznivo vyjadrila o pracovnej iniciatíve žalobkyne, ako aj pokiaľ ide o jej vzťah ku kolegom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobkyne uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu, na ktoré poukazuje, súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP tak, že žalobkyňi nepriznal ich náhradu, nakoľko nebola v tomto konaní úspešná a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobkyne žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 29. októbra 2008

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

